

ВЛЕВЕТІВЫЙ, αλ, σε. ἐπιθ.

==КЛЕВЕТЛІВЫЙ.

КЛЕВЕТЛІВЫЙ, αλ, σε. ἐπιθ. λοί-
δορος, κατήγορος, διάβολος,
συκοφάντης, διαβλητικός.

ВЛЕВЕТНІКЪ, λ. ἄρσ. συκοφάν-
της, διάβολος, κατήγορος.

ВЛЕВЕТНЫЙ, αλ, σε. ἐπιθ. ==КЛЕ-
ВЕТАТЕЛЬНЫЙ.

КЛЕВРѢТЪ, α. ἄρσ. συνέταιρος,
σύνδουλος, ἐταῖρος.

ВЛѢЙ, α. ἄρσ. ἄσφαλτος, κόλ-
λα. §—рыбный. ἰχθυοκόλλα.

§—древесный. κόμμι §—о-
гнетворный. πισσάσφαλτος.
ἀσφαλτόπισσα.

КЛЕНЪ, ѣши(προ). παρτ. κλάχъ
(καὶ κленάχъ). καταράομαι

-ωμαι, ἐπαράομαι-ωμαι, κα-

τεύχομαι. ==προκлинάю. §μεσ.

-сѣ. ὁμνυμι, ὁμνύω, ὀρκωμο-

тѣω-ω, (ὁ ἄορ. αὐτοῦ αἰεὶ ἀ-

ναύξ. κλάχсѣ. ὁμοσѣ. ὁ δὲ

μέλ. περιφραστ. ἢ ὁμοιος τῷ

ἐνεστ. αὐξήθέντες δὲ οὗτοι

οἱ δύο χρόνοι, ἔχουσι τὴν за

(κλάчсѣ), за(κленѣсѣ). §кле-

нѣсѣ во лжѣ. ἐπιорκέω-ω.

КЛИРІКЪ, α. ἄρσ. κληρικὸς (ἄλ-
λως причётникъ, церковникъ,
церковнослужитель).

Клѣръ, α. ἄρσ. (ἐλλ.) κληρὸς
(τὸ ἱερατεῖον. ἄλλως κλή-
роу η̅ η̅ причётъ церковный).

Клѣтка, η. θηλ. (ὑποκοριστ.
τοῦ клѣтъ) οἰκίσκος, δωμά-
τιον (κοιν. ὄνταδάκι). 2) κάρ-
ταλλος, κλωδίον.

Клѣтъ, η. θηλ. ταμεῖον, τα-
μεῖον, κοιτῶν, κοιτώνιον,
κοιτωνίσκος.

Ключаѣтсѣ. ἀπροσ. παρτ. ключ-
чѣтсѣ. ἄορ. ключѣсѣ. τυγ-
χάνει, συμβαίνει, λαγχάνει,
2) ἀρμόζει, ἐφαρμόζει (κοιν.
'ταίριάζει). ==приключаѣтсѣ.

Ключімый, αλ, σε. ἐπιθ. ἐπι-
τῆδειος, ἀρμόδιος, πρόσφο-
ρος. χρήσιμος. πρβλ. при-
лѣчный.

Ключь, чѣ, ἄρσ. κλείς.

Клѣпѣзъ, пцѣ. ἄρσ. ==сѣтъ.

Клѣтва, ѣ. θηλ. κατάρα, ἀ-
ρά. §клѣтвѣ творѣ сѣ κѣмъ
ω̅ κѣмъ. συνόμνυμι - μνύω,
συνωμοσίαν ποιῶ.

Клѣтвенный, αλ, σε. ἐπιθ. (κτη.
τοῦ клѣтва) ὁ τοῦ ὀρκου,
τῆς ὀρκωμοσίας, ὀρκωμοτι-
κός. §бодѣ клѣтвеннаѣ. τὸ
ὑδωρ τὸ ἐπικαταρώμενον.

Клѣтвеннѣсѣ. ἰα. οὐδ.